

Balonul de gheață

balonul de gheață are cordeline
din vertebrele și coastele
foștilor călători

vârful îi ajunge
până unde cerul negru
îl înghite pe cel albastru

podeaua nacelei
o plasă de fulgi roșiatici
așchii pietrificate
de oase encefaluri

în loc de flacăra o gheară de onix
triază
călătorii așezați pe margini

nimic nu se pierde
nici cei aruncați peste bord ca sacii
în liniște meduzele peștii
își vor lovi tentaculele și înotătoarele

Dincolo de pietrele astea

am trecut dincolo de pietrele astea unsuroase
pe ele face lumea pipi din tren e posibil
să fie din orice râu și din orice munte

deasupra lor dacă te uiți la stânga se văd
două șine care se înaltesc undeva
cu cât te apropii locul ăla devine mai îndepărtat

când plouă de pe cabluri curg picături electrificate
am trecut cu umbrela tip băț zici că aveam sonerie
în vârf se auzea un scârțâit prin picături

din când în când trece un om cu un ciocan
lung îmbrăcat în portocaliu și bate în șine
pe el de ce nu îl calcă trenul niciodată
am traversat odată și nu eram singură
între două linii
pe fiecare vena câte un tren care fluiera
așa cum zice mama fluiera să ne hotărâm
încotro mai repede eu și sora mea
ne duceam la sifonărie și era vara după-amiaza
am luat-o înainte așa cum a zis ea

mama pleca prima când era încă noapte
de fapt așteptam după-masa să văd dacă mi-a adus ceva

trebuia să traversez linia să merg la bunica și lumea
spunea că mai sus a călcat o femeie fix la curbă
se aplecase după o plasă cu salată verde
într-un plop a atârnat mult timp o haină de-a ei
până a venit primarul și a decis că e mai bine fără
și i-a tăiat pe toți

În dimineața cu ceață

m-am aplecat peste marginea geamului
în dimineața cu ceață

am fredonat ceva
a fost înghițit de aer
înaintea mea
înaintea mea

Ar mai fi vrut

ochi șireturi gumă pantofi prea mari
degete nasture glugă pantaloni largi
copilul
aduce flori albe verzi în gară la șapte
frunze cu țepi trei cu doi lei
fructe mici în pumnii albaștri

cartofi ardei lume piersici mere
vorbe struguri monede plase
copilul
îmi zice săru'mâna

oprindu-se lângă mine ar mai fi vrut
să spună ceva

În orașul de sticlă

în orașul de sticlă
fiecare stă în incubator
nimeni nu vorbește
sunetele s-ar prelinge
dezorientate
ca boabele de mercur

oameni sunt agățați
de ecrane cu cristale

fără să fie văzute
cuvintele trec prin cabluri

nu răzbat niciodată plasticul

Dintre uși

nisipul depășește întrerupătorul
ușa rămâne întredeschisă
și geamul
pe acolo a venit totul
am putea să traversăm în mersul piticului
o linie mai albă între cele două uși

culcat respirăm mai bine
avem tot tavanul la îndemână
dedesubtul dealurilor galbene
în lipsa soarelui
-se mișcă mai rapid decât el-
contorizăm clasificăm strângem
pânze praf crăpături de la ultimul cutremur

dacă vine cineva
să mai toarne nisip
îi arătăm cum aerul dintre uși
e mai dens decât de obicei

În orașul ăsta n-ai ce căuta

corpul stă
ca firicelele de sticlă spartă înainte să cadă
pășești cu încredere de la fereastră
suluri aurii de praf și se înșurubează în nări
mai departe se ascund ca un șoricel în plămâni

deasupra pervazului de la etaj poneiul spălăcit privește
ca din închisoare prin trecători
coralii de găinaț verde se înalță
în aerul ferestrei negre întâmpinându-te
în timp ce o femeie întinde rufe îmbălsămate în balconul fără ușă

te umpli cu gaze de care n-ai auzit sebum
și microorganisme incestuoase cotești cu muchiile ca un avion de hârtie

te holbezi la golden retrieverul vecinei
își aprinde țigara jvici! vecinului i s-a terminat șamponul
apa se scurge înapoi ca pe banda lui moebius

cu tine nu dă nimeni noroc - ai palmele ude mereu
picioarele te duc în subsol
lângă un turn fără coloane

La început rece

se duce de sus în jos până când
piatra ponce din mână s-a scurtat cât degetele
la drumul ăsta au lucrat niște oameni morți

pe lângă grămada de pietre trece
pantoful cu botul ascutit
fisura de la cutremurul neînregistrat
un câine aleargă până la bazar

la început rece electrocutează
se retrage în aerul care așteaptă

copiii deasupra
omul alb traversat de la picioare
spre capul cât doi ochi de muscă văzuți la microscop
cineva i-a nimerit inclusiv gâtul
pe numerele de la 1 la 8

Zăbrele de sârmă

scot aparatul
blocurile sunt de carton
copacii minusculi de polistiren
porumbeii pixelați
oamenii de la ferestre
imagini 3d desincronizate

încerc să prind între zăbrele de sârmă
trenul care trece pe sub pod

Titirez